

Δούρειος Ίππος

Ως άλλος Δούρειος Ίππος φαντάζει η Οδηγία «Μπολκεστάιν» απέναντι στην ταλανιζόμενη από την ανεργία και γενικότερα εργασιακά προβλήματα Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτός είναι, άλλωστε, ο λόγος που σε όλες τις χώρες εργαζόμενοι συσπειρώνονται, κινητοποιούνται, ενθαρρύνουν τους πολιτικούς εκπροσώπους απ' όλο το πολιτικό φάσμα να αντιταχθούν...

Σε ρυθμίσεις που ουσιαστικά αποβλέπουν σε ένα ιδιότυπο κοινωνικό ντάμπινγκ, με τα δικαιώματα των εργαζομένων να προσαρμόζονται προς τα κάτω και εισάγουν τον κίνδυνο να προσφέρονται υπηρεσίες στα 15 παλιότερα κράτη - μέλη της ΕΕ με προδιαγραφές που ισχύουν έως σήμερα στην πλειοψηφία των 10 νέων κρατών - μελών ή άλλα διασυνδεδεμένα κράτη. Με άλλα λόγια, οι ρυθμίσεις της προτεινόμενης Οδηγίας απειλούν με γενικότερη υποχώρηση και υποβάθμιση εργαζομένων και υπηρεσιών, προς όφελος (και μόνο) του επιχειρηματικού κεφαλαίου που μεταναστεύει με κριτήριο τη μεγέθυνση του κέρδους.

Οι όποιες διαφοροποιήσεις από την αρχική πρόταση (του 2004) έγιναν το προηγούμενο διάστημα δεν συνιστούν εχέγγυο για το μέλλον. Αντιθέτως, δημιουργούν βάσιμους φόβους ότι ανοίγει μία «κερκόπορτα» που μεσοπρόθεσμα θα οδηγήσει σε πλήρη υποταγή. Το γεγονός ότι από τις, εν σχεδίων, ρυθμίσεις αποκλείστηκαν, λόγω ιδιαιτεροτήτων, τα τυχερά παιχνίδια, ο οπτικοακουστικός τομέας, οι νομικές υπηρεσίες και οι υπηρεσίες υγείας, ότι διαγράφηκαν τα επίμαχα άρθρα 24 και 25 που αφορούσαν στην απόσπαση και στα δικαιώματα των εργαζομένων, ότι τροποποιήθηκε η «αρχή της χώρας προέλευσης» (για τις υπηρεσίες που παρέχει μία επιχείρηση που είναι εγκατεστημένη σε μία χώρα, π.χ., Λιθουανία, σε μία άλλη χώρα της ΕΕ, π.χ., Ελλάδα, ισχύει το Δίκαιο της χώρας προέλευσης της επιχείρησης) και, τέλος, η πρόταση για την εξαίρεση υπηρεσιών που χρηματοδοτούνται από το Δημόσιο, καθώς και των υπηρεσιών γενικού συμφέροντος (τουλάχιστον ώπου η ΕΕ προσδιορίζει σαφώς αυτές τις έννοιες), μοιάζει περισσότερο με «χρυσωμένο χάπι», παρά με έκφραση βούλησης να αποτραπεί η μαζική μετανάστευση εργαζομένων από τις νέες χώρες σε συνθήκες εκμετάλλευσης και ταυτόχρονα αθέμιτου ανταγωνισμού των εργαζομένων στις χώρες υποδοχής.

Σε μια περίοδο κατά την οποία εκφράζεται εμπράκτως η επιδίωξη της εργοδοτικής πλευράς για κατάργηση δικαιωμάτων των εργαζομένων, διάλυση των εργασιακών σχέσεων -και κατ' επέκταση της κοινωνικής συνοχής- η ΕΕ οφείλει να επιστρέψει στην παλιότερη διακήρυξη για την «Ευρώπη των εργαζομένων». Και σ' αυτή την κατεύθυνση συντάσσεται το ΤΕΕ και το σύνολο του τεχνικού κόσμου, που από τη φύση της δουλειάς του προσβλέπει στην ανάπτυξη και όχι στην υποβάθμιση.